

Riigi Teataja

Nr. 54.

15. juunil 1929 a.

Nr. 54.

- Art. 382. Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse muutmise seaduse nr. 4. õiendus.
383. Endistele mõisapensionäridele toetuse maksmise määrus.
384. Käsukiri loata laskeriistade ja lõhkeainete hoidmise kohta.
385. Teadaanne Eesti ja Šveitsi ja Lichtensteini vahel sisse- ja läbisõidu viisumite kaotamisest.
386. Muudatus sundmääruses jalgratta pidamise ja sõidu kohta Haapsalus.
387. Sundmäärus alkoholsete jookidega kauplemise korra, aja ja tervishoidlike nõuete kohta restoranides, einelaudades, õlle- ja veinikauplustes Võrumaal.

382. Õiendus.

Riigi Teatajas nr. 26 — 1929. avaldatud Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse muutmise seaduses nr. 4. on järgmised vead:

1) § 5 lit. a viimases reas on trükitud: „ning konsulaaragendile Lukes;“

peab olema:

„ning konsulaaragendile Lukes; tuletornide ülevaatajatele, vanematele teenijatele ja motoristidele;“

2) § 5 lit. b 44—47 reas on trükitud: „telegrahvijaama juhatajale; tuletornide ülevaatajatele, vanematele teenijatele ja motoristidele; Tallinna sadamate elektrotehnikule;“

peab olema:

„telegrahvijaama juhatajale; Tallinna sadamate elektrotehnikule;“.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu Esimees K. E i n b u n d.

Sekretär A. T a m m a n n.

Asjadevalitseja E. M a d d i s o n.

Vabariigi Valitsuse poolt
5. juunil 1929 a. vastu võetud

383. Endistele mõisapensionäridele toetuse maksmise määrus.

Alus: Asunduskapitali seaduse §§ 3 p. 12 ja 4 (RT 29 — 1929, 189) ja Vabariigi Valitsuse ja ministeeriumide korraldamise seaduse § 3 (RT 28 — 1929, 182).

§ 1. Isikutele, kes kauaaegse teenistuse eest mõisates või vigastuse tõttu mõisa tööde juures said natuuras või rahas toetust endiselt suurmaapidajalt enne riigistatud mõisa suurmaapidamise likvideerimist (planeerimist ja väljajagamist), maksetakse asunduskapitali summadest toetusraha käesoleva määruse järgi.

Endiselt suurmaapidajalt või riigilt toetusraha saanud isiku surma korral maksetakse toetusraha tema naisele.

§ 2. Eelmises (1) paragrahvis tähendatud toetusraha maksetakse ainult siis, kui toetusraha saaja on üle 60 a. vana või kui ta on vähemalt 60% oma tööjüst kaotanud ja kui tal ei ole varandust ega sissetulekut, millest ülalpidamiseks jätkuks. Toetusraha ei makseta isikutele, kellel on lapsed, kes kohustatud ja suudavad toetusraha saajat ülal pidada.

§ 3. Käesoleva määruse järgi maksetava toetusraha suurus määratakse eriotusega Vabariigi Valitsuse poolt Hariduse- ja sotsiaalministri ettepanekul.

§ 4. Kuni selle määruse maksimahakkamiseni Vabariigi Valitsuse otsuste põhjal 5. aprillist 1922 a. (prot. 29, p. VII) ja 12. detsembrist 1928 a. (prot. 106 p. VI) Tööhoolekandeministeeriumi poolt määratud toetuste maksmist jätkatakse edaspidi käesoleva määruse alusel ilma uute toetusepalvete esitamisetähtaajata. Uute toetuste määramiseks tulevad toetusepalved esitada kohalikule linna-, alevi- või vallavalitsusele, kes viivitamata kogub järgmised andmed ja saadab ühes toetusepalvega tervishoiu- ja hoolekandevalitsusele: 1) toetuse paluja kodakondsus, vanus ja elukoht, 2) toetuse paluja perekondlik (koosseis, vanused), varanduslik (sissetulek, varandused) ja tervislik (tööjookaotuse protsent arsti otsusel) seisukord, 3) toetuse paluja eest hoolitsema kohustatud isikute nimed, elukohad ja varanduslikud ja perekondlikud seisukorrad, 4) kui kaua ja missuguse mõisa teenistuses toetuse paluja olnud ja kui toetuse paluja mõisa tööl vigastatud, siis kuidas, millal ja missuguses mõisas, 5) kas, kellelt, mille eest, mis aja jooksul ja kui palju on toetuse paluja toetust (pensioni) varem saanud, ja 6) millal mõis riigistatud ja millal suurmaapidamine likvideeritud.

Toetus määratakse arvates toetusepalve esitamisele järgneva kuu esimesest päevast.

§ 5. Toetuse määramisega ja toetuse maksimise lõpetamisega ühenduses olevad küsimused otsustab tervishoiu- ja hoolekandevalitsus ja teatab need otsused toetuse paluja või toetuse saaja elukohale vastavale linna-, alevi- või vallavalitsusele, kes toimetab määratud toetuste väljamaksmist ja kontrollib aeg-ajalt toetuse saaja perekondlikku ja varanduslikku seisukorda.

Kui toetuse saaja või tema eest hoolitsema kohustatud isikute majanduslik seisukord niivõrt muutub, et toetuse saaja õiguse kaotab käesolevas määruses tähendatud toetuse saamiseks, siis teatab kohalik linna-, alevi- või vallavalitsus sellest viivitamata tervishoiu- ja hoolekandevalitsusele.

§ 6. Toetusrahad maksetakse toetuse saajatele üks kord kuus iga kuu alul ette. Ettemakstud toetusraha toetuse saaja surma korral tagasi ei nõuta.

§ 7. Toetusrahad maksetakse eelsummadest, mis Eesti Maapanga poolt tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse kaudu linna-, alevi- ja vallavalitsustele antakse. Eelsummade kuludeks kandmiseks esitavad toetuste väljamaksmist toimetavad omavalitsused aruanded

ühes toetusrahade väljamaksmist tõendavate dokumentidega Eesti Maapangale tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse kaudu Hariduse- ja sotsiaalministri poolt kokkuleppel Eesti Maapangaga antud juhtnööride järgi.

Riigivanem A. Re i.

Hariduse- ja sotsiaalminister L. Johanson.

Riigisekretäri abi Rich. Övel.

384. Kohtu- ja siseministri käsukiri nr. 4/1338.

Tallinnas, 8. juunil 1929 a.

Kuulutan jõukaotanuks Kaitseväge ülemjuhataja käsukirja nr. 4—2. detsembrist 1924 a. loata laskeriistade ja lõhkeainete hoidmise kohta.

Tähendatud üleastumiste juhtudel käia ainult Siseministri sundusliku määruse nr. 02596 (RT 44—1921) järgi.

Käesolev käsukiri astub jõusse avaldamisega Riigi Teatajas.

Kohtu- ja siseminister T. K a l b u s.

385. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab Eesti ja Šveitsi ja Lichtensteini vahelisest sisse- ja läbisõidu viisumite kaotamisest vastastikkususe alusel, alates 1. juunist s. a.

10. juunil 1929 a.

Välisminister J. Lattik.

Haapsalu linnavolikogu poolt 25. aprillil 1929 a. vastu võetud

386. Sundusliku määruse jalgratta pidamise ja sõidu kohta Haapsalu linnas § 1 muutmine.

Haapsalu linnavolikogu poolt 20. juunil 1924 a. vastu võetud ja RT 98/99—1924 kuulutatud Sundusliku määruse jalgratta pidamise ja sõidu kohta Haapsalu linnas § 1 esimene lõige muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 1. Haapsalu linna piirkonnas elutsevad jalgrattapidajad on kohustatud oma sõidutstarbel peetavad jalgrattad iga aasta mitte hiljem kui 1. juunil linnavalitsuses registreerima.

Käesolev määruse muudatus astub jõusse Riigi Teatajas avaldamise päevast.

Haapsalus, 31. mail 1929 a.

Linnapea as. (allkiri).

Sekretär (allkiri).

Võru maavolikogu poolt 4. ja 5. mail 1928 a. vastu võetud ja 30. oktoobril 1928 a. muudetud

387. Sundmäärus alkoholsete jookidega kauplemise korra, aja ja tervishoidlike nõuete kohta restoranides, einelaudades, õlle- ja veinikauplustes Võrumaa valdades ja alevites.

Antud 10. mai 1927 a. seaduse nr. 46 (RT 50 — 1927) ja Omavalitsuste ajutiste korralduste elluviimise reeglite § 7 (SKK nr. 173 — 28. juulist 1917 a. art. 953) põhjal.

§ 1. Käesolev sundmäärus on maksev kõigi nende alkoholsete jookide müügiõigusega restoranide ja einelaudade kohta, mille avamiseks ja pidamiseks on tarvilik maavolikogu nõusolek, samuti ka õlle- ja veinikaupluste kohta.

Märkus 1. a) Õllekaupluste all mõistetakse ainult neid, kus müüakse õlut seesjoomiseks, või seesjoomiseks ja väljaviimiseks.

b) Veinikaupluste all mõistetakse neid kaupluskohi, kus müüakse veini seesjoomiseks, või seesjoomiseks ja väljaviimiseks.

Märkus 2. Tähendatud restorane, einelaudu, õlle- ja veinikauplusi nimetatakse allpool lühendamise otstarbel „joogikohtadeks“.

§ 2. Igal joogikohal peab olema vähemalt kaks tuba, nendest üks tuba einelaua ja külastajate ja teine aga ainult külastajate jaoks.

Need toad peavad olema otseses seismises ühenduses üksteisega, vähemalt 2,70 m kõrged, kuivad, küllaldase päevalgusega ja varustatud tarviliste õhupuhastusvahenditega. Seinad peavad olema värvitud õlivärviga vähemalt 1,50 m kõrguseni, kuna muu osa seintel ja lagi võivad olla valgendatud lubjaga või liimivärviga. Ei ole keelatud õlivärviga värvimise asemel tapeetida kogu seinad põrandast laeni, kuid tapetid peavad olema korralikud, puhtad ja terved. Ahjud, ukSED, akna- raamid ja puust põrandad peavad olema värvitud õlivärviga. Soojus tubades ei tohi olla alla 15° C järgi.

Peale tähendatud tubade võib joogikoha juures olla üksikuid kabinette külastajate jaoks, mille ruumid peavad vastama samadele, s. o. ülalootetud nõuetele. Samuti võivad olla külastajate tarvitamiseks aiad ja lahtised palkonid.

§ 3. Joogikoha ruumides peavad olema puhtad lauad, toolid, riidevarnad, kraadiklaas, seinakell ja süljekausid. Puulauad peavad olema õlivärviga värvitud. Süljekausid olgu veega, mida tuleb uuendada vähemalt üks kord

päevas. Paberossiotsade jaoks olgu laudadel tuhatosid; ei ole lubatud pilduda põrandale paberossi- ja tikuotsi ning põrandale sülitada.

§ 4. Joogikoha ruumi on keelatud tarvitada magamiseks ja elamiseks.

§ 5. Joogikohtades peavad olema korralikud, puhtad, valgustatud väljakäigukohad, eraldi meestele ja naistele. Nendesse sissekäik ei või olla ruumidest, kus toitu valmistatakse ja toiduaineid hoitakse. Igas väljakäigukohas peab olema käepesemisnõu puhta jooksva veega (veekraaniga), seebi ja puhta käterätikuga.

§ 6. Joogikoha juures olev köök peab olema valge, puhas ning mustavee äralaskmise sisseseade- ja käepesemisabinõudega. Samuti ei tohi puududa ka õhupuhastusvahendid. Köögi lagi ja seinad peavad valgeks värvitud või lubjatud olema. Köögi põrand peab olema õlivärviga värvitud puust, või tsemendist, või muust kindlast materjalist. Köögis tarvitatavad nõud ja lauad peavad puhtad olema. Kööki ei tohi tarvitada magamisruumiks teenijatele ega teistele kõrvalistele isikutele.

§ 7. Sissekäik joogikohta peab olema tänavalt või maanteelt. Sissekäigu juures peavad olema matid või restid jalgade puhastamiseks.

§ 8. Sissekäik, trepid ja koridorid ja kõik joogikoha alla kuuluvad ruumid peavad joogikoha lahtioleku ajal korralikult valgustatud olema.

§ 9. Joogikohtade trepiesine peab olema alati puhas, kividega prügitatud või paksu kruusakorraga täidetud, nõnda et vesi seal seisma ei jää. Hobuste kinnisidumiseks olgu lasipuu.

§ 10. Igal joogikohal peab olema vastav silt.

§ 11. Uusi joogikohti ei saa avada enne, kui nende ruumid on üle vaadatud selleks määratud komisjoni poolt ja tunnistatud vastavateks käesoleva sundmääruse nõuetele.

§ 12. Kui töötavate joogikohtade ruumid ei vasta käesoleva sundmääruse nõuetele, siis on maavalitsusel õigus anda tarbekorral nende kordaseadmiseks aega.

§ 13. Joogikohas peavad alati saadaval olema külmad toidud; hoida tulevad nad klaas- või puhta riidest katte all. Toidutagavara hoidmiseks peab olema eraldi ruum.

§ 14. Joogikohas võib alal hoida ja müüa ainult neid alkoholseid jooke, mis loas ette nähtud.

§ 15. Joogikoha laua-, joogi- ning kööginõud ja pesu peavad alati täielises puhtuses ja korras hoitama.

§ 16. Kõik joogikoha ruumid (toad, köök, väljakäigukohad, sissekäigud, kojad, trepid j. t.) peavad alati puhtad ja korras hoitama. Samuti peab alati puhtad ja korras hoitama kõik ruumide sisseseaded, nagu mööbel ja muud.

§ 17. Alkohoolsete jookide müük alaealistele alla 16 aasta, alg- ja keskkoolide õpilastele ja joobnud isikutele on keelatud.

§ 18. Kui joogikoha külastaja on sattunud mittekainesse olekusse ja kui see võib saada talle enesele ja teistele joogikohas viibijale hädaohhtlikuks, on joogikoha pidaja, tema asemik või teenija kohustatud võtma tarvitusele kõik abinõud, et hoida külastajaid vigastuse, varguse ja üldse kõige eest, mis võib kahju tuua nende tervisele kui ka varandusele. Sääraseid mittekainesse olekus isikuid ei tohi kõrvaldada treppidele, esikodadesse, rõdule, tänavale, platsile või maanteele, vaid peab saatma nad kas koju või andma üle politseile. Samuti on joogikoha pidaja või tema asemik kohustatud kohe lõpetama kõik korratused, mis joogikohas viibijate juures ette tulevad, ja selleks tarvilisel korral politsei poole pöörama.

§ 19. Maavalitsuse tervishoiuosakonna arstid, aktsiisi- ja politseiametnikud, maavalitsuse liikmed ja maavalitsuse poolt selleks volitatud ametnikud võivad igal ajal ilma takistamata joogikoha ruume üle vaadata.

Tervishoidlikkude nõuete täitmise järelevalve on vastavate jaoskonnaarstide kohuseks.

§ 20. Joogikohas tegutsevad isikud ja teenijad peavad vähemalt 20 a. vanad olema ning alati puhtalt ja korralikult rietatud. On keelatud pidada teenijaid, kes põevad sugu-, nakkushaigust või nahahaigust.

§ 21. Igast joogikohas ettetulnud nakkushaiguse juhtumisest peab joogikoha pidaja viibimata teatama maa-arstile või kohalikule jaoskonnaarstile ja haigeks jäänud isiku kuni haiguse nakkavuse ärakadumiseni kõrvaldama ametist.

M ä r k u s. Maa-arstil on õigus joogikoha ruumes nakkushaiguste ilmsikstuleku korral sulgeda joogikohta tarviliku desinfectsiooni ajaks.

§ 22. Maavalitsuse tervishoiuosakonna arstidel on õigus joogikoha pidajate ja teenijate järelevaatust nakkushaiguste suhtes igal ajal ette võtta.

§ 23. Viina ja igasuguste alkoholsete jookide müük on lubatud ainult kohemaksetava raha eest; võlgu müük ja vahetamine asjade ja produktide vastu on keelatud.

§ 24. Alkohoolsete jookide müügikohtades peab müügile lubatud jookide ja söökide hinnakiri nähtaval kohal üles pandud olema.

§ 25. Alkohoolsete jookide müügi luba ja joogikohtade kohta antud sundmäärused peavad olema üles pandud äriruumis nähtaval kohal.

§ 26. Alkohoolsete jookide müük on täielikult keelatud palvapäeval suurelreedel, esimesel kevadepühäl, esimesel mail, esimesel suvistepühäl ja esimesel jõulupühäl, Riigikogu valimiste ja rahvahääletamise päevadel üleriigi, kohalikkude omavalitsuste esituskogude valimispäevadel valimispiirkonnas. Muudel päevadel võib alkoholsete jookide müük seal, kus need ka kohaltarvitamiseks lubatud, kesta kella 9 hommikust — harilikud nädalapühapäevadel ja teistel pühadel kella 12 päevast — kuni kella 12 öösel, teatrimajades: Antsla vabatahtliku tuletõrje seltsis, Antsla alevis, ja Räpina laenu-hoiuühisuse seltsimajas, Räpina vallas, kuni kella 1 öösel.

§ 27. Joogikoha pidajad või nende asemikud, kes nende määruste vastu eksivad, võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal.

§ 28. See sundmäärus astub jõusse kahe nädala pärast peale kuulutamist Riigi Teatajas. Ühes sellega kaotab maksvuse Sundmäärus alkoholsete jookidega kauplemise aja ja korra kohta restoranides, trahterites, seltside einelaudades ja igasugu joogikohtades Võru maakonnas, mis avaldatud Riigi Teatajas 83/84 — 1925 a.

Nr. 3323.

Võru maavalitsuse esimees Kohver.

Sekretär (allkiri).